

Czwartek, 10 października 2013

21. wzywa rząd USA do współpracy przy wszystkich płynących z państw członkowskich UE wnioskach o informacje lub ekstradycję w związku z programem CIA; wzywa rząd USA do zaprzestania stosowania drakońskich środków zabezpieczających, które nie pozwalają prawnikom działającym na rzecz przetrzymywanych w Zatoce Guantánamo ujawniać informacji dotyczących jakichkolwiek szczegółów ich tajnego przetrzymywania w Europie; apeluje do rządu USA o realizację jego planu natychmiastowego zamknięcia więzienia w Zatoce Guantánamo;

22. apeluje do państw członkowskich UE o zwiększenie wysiłków na rzecz przesiedlania więźniów niebędących Europejczykami zwolnionych z więzienia w Zatoce Guantánamo, którzy nie mogą zostać repatriowani do swoich ojczyzn, ponieważ grożą im tam śmierć, tortury lub okrutne i niehumanitarne traktowanie⁽¹⁾; wzywa UE do ożywienia wspólnych inicjatyw z 2009 r. przez określenie ram przesiedlania więźniów z Guantánamo w państwach członkowskich UE oraz do rozpoczęcia dialogu w sprawie konkretnych planów współpracy z nowym specjalnym wysłannikiem USA ds. transferu więźniów z Guantánamo Cliffordem Sloanem;

23. wzywa Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego w Afryce i na Madagaskarze do jak najszybszego przystąpienia do współpracy z Parlamentem i udzielenia mu żądanych informacji na temat danych dotyczących lotu;

24. wzywa Parlament w nowym składzie (2014–2019) do dalszego wykonywania mandatu udzielonego przez komisję tymczasową i tym samym do dopilnowania, by jej zalecenia zostały wypełnione, do zbadania mogących się pojawić nowych okoliczności oraz do pełnego wykorzystania i rozwoju jego uprawnień śledczych;

o

o o

25. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.

P7_TA(2013)0419

Zacieśnienie transgranicznej współpracy organów ścigania w UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie zacieśnienia transgranicznej współpracy w zakresie ścigania w UE: wdrażanie decyzji w sprawie konwencji z Prüm i europejski model wymiany informacji (2013/2586(RSP))

(2016/C 181/12)

Parlament Europejski,

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 grudnia 2012 r. w sprawie zacieśnienia współpracy organów ścigania w UE: europejski model wymiany informacji (EIXM) (COM(2012)0735),

— uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 7 grudnia 2012 r. w sprawie wdrażania decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej („decyzja Prüm”) (COM(2012)0732),

— uwzględniając program sztokholmski, strategię bezpieczeństwa wewnętrznego oraz strategię zarządzania informacjami do celów ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego UE,

⁽¹⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie, w tym wpływu na strategiczną politykę UE w dziedzinie praw człowieka, (Dz.U. C 258 E z 7.9.2013, s. 8).

Czwartek, 10 października 2013

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie strategii bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 87,
 - uwzględniając skierowane do Komisji pytanie w sprawie zacieśnienia współpracy organów ścigania w UE: wdrażanie decyzji w sprawie konwencji z Prüm i europejski model wymiany informacji (EIXM) (O-000067/2013 – B7-0501/2013),
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 i art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w programie sztokholmskim uznano potrzebę zwiększenia spójności i konsolidacji szerokiej gamy narzędzi służących gromadzeniu informacji, ich przetwarzaniu i dzieleniu się nimi między organami ścigania w UE, aby zwiększyć bezpieczeństwo obywateli UE;
- B. mając na uwadze, że w strategii bezpieczeństwa wewnętrznego wezwano do opracowania kompleksowego modelu wymian informacji;
- C. mając na uwadze, że wymiana informacji o transgranicznej działalności przestępczej jest podstawą współpracy organów ścigania w UE i że jest ona szczególnie istotna na obszarze wolnym od kontroli na granicach wewnętrznych; mając na uwadze, że w UE rośnie przestępczość transgraniczna, w związku z czym należy położyć jeszcze większy nacisk na konieczność skutecznej i bezpiecznej wymiany informacji w zakresie ścigania, przestrzegając przy tym zasad ochrony danych i praw podstawowych;
1. stwierdza, że w komunikatach podsumowano różne istniejące obecnie instrumenty, kanały i narzędzia transgranicznej wymiany informacji w zakresie ścigania w UE; uważa, że obecny „krajobraz” różnych instrumentów, kanałów i narzędzi jest skomplikowany i rozproszony, co powoduje brak skuteczności tych instrumentów i nieodpowiedni nadzór demokratyczny na szczeblu UE, a w niektórych przypadkach prowadzi także do „zakłóceń w działaniu i dostępie”;
 2. wzywa Komisję do sporządzenia mapy ustawodawstwa unijnego i krajowego, w tym również (dwustronnych) porozumień międzynarodowych regulujących transgraniczną wymianę informacji w zakresie ścigania; zgadza się z Komisją co do tego, że potrzebne są bardziej wymowne statystyki, aby ocenić prawdziwą skuteczność tych instrumentów, i wzywa do niezależnej, zewnętrznej oceny istniejących obecnie instrumentów służących wymianie informacji w zakresie ścigania w UE, aby ocenić ich rzeczywiste oddziaływanie;
 3. popiera zalecenia Komisji mające na celu sprawniejsze wykorzystywanie istniejących obecnie instrumentów i kanałów (np. standardowe stosowanie kanału Europolu i utworzenie zintegrowanych krajowych pojedynczych punktów kontaktowych) oraz poprawę szkoleń i zwiększenie świadomości w zakresie transgranicznej wymiany informacji; jest jednak rozczarowany faktem, że Komisja nie przedstawiła bardziej ambitnej i sięgającej w przyszłość wizji – czego domagano się w programie sztokholmskim i strategii bezpieczeństwa wewnętrznego – która mogłoby zapoczątkować polityczną debatę nad sposobem kształtowania i usprawnienia wymiany danych w zakresie ścigania w UE, przy jednoczesnym zagwarantowaniu solidnego poziomu ochrony danych i prywatności; gorąco zachęca Komisję do przedstawienia takiej wizji i do określenia właściwie dostosowanych ram wymiany informacji w zakresie ścigania w UE, opartych na zasadach takich jak konieczność, jakość, proporcjonalność, skuteczność i odpowiedzialność oraz przewidujących odpowiednią ocenę zasady dostępności oraz koncepcji krzyżowego zestawiania danych;
 4. zwraca się do Komisji Europejskiej o automatyzację ręcznych procesów wdrażania istniejących instrumentów, aby zwiększyć ich skuteczność, na wzór badania prowadzonego przez kilka państw członkowskich w ramach DAPIX, a także o zbadanie możliwości stworzenia jednolitego formatu wymiany informacji, aby przyspieszyć rozpatrywanie dopuszczalnych wniosków;

⁽¹⁾ Dz.U. C 264 E, 13.9.2013, s. 1.

Czwartek, 10 października 2013

5. podkreśla, że różne instrumenty transgranicznej wymiany informacji w zakresie ścigania, w tym umożliwianie transgranicznego dostępu do krajowych baz danych, powodują, że system ochrony danych jest rozproszony i niejasny, często oparty na najniższym wspólnym mianowniku zgodnie z podejściem wyrywkowym; w związku z tym podkreśla, że należy jak najszybciej przyjąć proponowaną dyrektywę w sprawie ochrony danych;
6. zwraca się do Komisji, by w celu ujednoczenia i usprawnienia systemu wymiany informacji przyjęła ona środki służące ugruntowaniu skutecznego systemu i zapewnieniu ochrony danych, zgodnie z wnioskami zawartymi w opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (EIOD), przyjmując za punkt odniesienia wnioski dotyczące rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europolu i uchylającego decyzję 2009/371/WSiSW;
7. odnotowuje, że dla coraz większej grupy państw członkowskich decyzja z Prüm stała się rutynowym narzędziem transgranicznej współpracy policyjnej i transgranicznego ścigania przestępstw; ubolewa, że w wielu państwach członkowskich wdrożenie decyzji Prüm znacznie się opóźnia; zgadza się z Komisją co do tego, że dopóki instrument ten nie zostanie w pełni wdrożony, nie należy rozważać możliwości dalszego jego rozwijania; wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do pełnego i właściwego wdrożenia decyzji z Prüm, aby maksymalnie wykorzystać jej potencjał;
8. podkreśla, że decyzja z Prüm została przyjęta w ramach byłego trzeciego filaru i że jej wdrożenie nie podlega odpowiedniemu nadzorowi ani demokratycznej kontroli ze strony Parlamentu; wzywa Komisję do szybkiego przedstawienia wniosków mających na celu włączenie istniejących instrumentów w dziedzinie transgranicznej współpracy policyjnej, przyjętych w ramach poprzedniego trzeciego filaru – takich jak decyzja w sprawie konwencji z Prüm i inicjatywa szwedzka – do ram prawnych Traktatu z Lizbony;
9. przypomina, że europejskie szkolenia policyjne przyczyniają się do wzmocnienia wzajemnego zaufania między siłami policyjnymi, a tym samym do poprawy wymiany informacji i współpracy transgranicznej, w związku z czym należy je utrzymać, a nawet wzmocnić;
10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz parlamentom państw członkowskich.

P7_TA(2013)0420

Dyskryminacja kastowa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie dyskryminacji ze względu na przynależność kastową (2013/2676(RSP))

(2016/C 181/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucje z 13 grudnia 2012 r. w sprawie dyskryminacji ze względu na przynależność kastową w Indiach ⁽¹⁾, z 17 stycznia 2013 r. w sprawie przemocy wobec kobiet w Indiach ⁽²⁾, z 1 lutego 2007 r. w sprawie sytuacji dalitów w zakresie przestrzegania praw człowieka w Indiach ⁽³⁾ oraz z 18 kwietnia 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie, w tym wpływu na strategiczną politykę UE w dziedzinie praw człowieka ⁽⁴⁾,
- uwzględniając międzynarodowe konwencje dotyczące praw człowieka, w tym międzynarodową konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej i ogólne zalecenie XXIX Komitetu ds. Likwidacji Dyskryminacji Rasowej do tej konwencji,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0512.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0031.

⁽³⁾ Dz.U. C 250 E z 25.10.2007, s. 87.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 258 E z 7.9.2013, s. 8.